

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 sierpnia 1985 r.

w sprawie norm zużycia budynków podlegających ubezpieczeniu ustawowemu.

Na podstawie § 15 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1985 r. w sprawie ubezpieczenia ustawowego budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 10, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się normy zużycia budynków podlegających ubezpieczeniu ustawowemu, stanowiących własność osób fizycznych i zespołów rolników indywidualnych.

2. Normy zużycia określają stopień zużycia budynków na podstawie wieku budynków i ich trwałości.

§ 2. 1. Trwałość budynku określa się w latach i różnicuje w zależności od przeznaczenia budynku oraz jego konstrukcji. Trwałość ta wynosi:

Lp.	Przeznaczenie budynku	Konstrukcja budynku	
		budynek murowany	budynek drewniany
		trwałość (w latach)	
1	Dom letniskowy	60	40
2	Budynek mieszkalny parterowy	100	70
3	Budynek mieszkalny jednopiętrowy	150	80
4	Budynek mieszkalny wielopiętrowy	200	100
5	Szopa, wiatła, letnia kuchnia	50	40
6	Chlewnia, tuczarnia, kur-nik	60	40
7	Obora, stajnia	70	50
8	Owczarnia, stodoła	70	60
9	Spichlerz, przechowalnia owoców, magazyn, garaż	100	70

2. Zaliczenia budynków do budynków o konstrukcji murowanej lub drewnianej dokonuje się zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników.

§ 3. 1. Stopień zużycia określa się w procencie wartości budynku przyjętej do ubezpieczenia. Stopień ten wynosi:

Wiek budynku w latach	Trwałość budynku w latach							
	40	50	60	70	80	100	150	200
	Stopień zużycia budynku w procentach							
5	7	5	4	4	3	3	2	2
10	16	12	10	8	7	5	4	3
15	26	19	16	13	11	9	5	4
20	37	28	22	18	16	12	8	5
25	51	37	29	24	20	16	10	7
30	66	48	37	31	26	20	12	9
35	82	59	46	37	31	24	14	10
40	100	72	56	45	37	28	17	12
45		85	66	53	44	33	19	14
50		100	76	61	51	37	22	16
55			88	70	58	43	25	17
60			100	80	66	48	28	19
65				89	74	54	31	21
70				100	82	59	34	24
75					91	66	37	26
80					100	72	41	28
85						79	44	30
90						85	48	33
95						93	52	35
100						100	56	37
105							59	40
110							64	43
115							68	45
120							72	48
125							76	51
130							81	54
135							85	56
140							90	59
145							95	62
150							100	66
155								69
160								72
165								75
170								79
175								82
180								85
185								89
190								93
195								96
200								100

2. Jeżeli wiek budynku przypada pomiędzy latami wykazanymi w tabeli, stopień zużycia określa się dodając za każdy następny rok 1/5 różnicy występującej pomiędzy procentem zużycia właściwym dla bezpośrednio wyższego wieku budynku a procentem zużycia dla bezpośrednio niższego wieku budynku.

3. Jeżeli konstrukcja budynku została wykonana z materiałów pochodzących z rozbiórki, wynikający z ust. 1 i 2 stopień zużycia zwiększa się o 20 punktów procentowych.

§ 4. 1. Jeżeli stopnia zużycia budynku objętego ewidencją Państwowego Zakładu Ubezpieczeń przed dniem 1 stycznia 1975 r. nie da się ustalić ze względu na brak możliwości określenia faktycznego wieku budynku, ustala się domniemany aktualny wiek budynku i dla tego wieku określa się, zgodnie z § 3 ust. 1 i 2, stopień zużycia budynku.

2. Domniemany aktualny wiek budynku ustala się, zwiększając wiek, jaki miał budynek w dniu, w którym po raz ostatni przed dniem 1 stycznia 1975 r. określono jego stopień zużycia, o liczbę lat, jakie upłynęły od tej daty.

3. Wiek budynku w dniu, w którym po raz ostatni przed dniem 1 stycznia 1975 r. określono jego stopień zużycia, ustala się odczytując z tabeli zawartej w § 3 ust. 1, z uwzględnieniem § 3 ust. 2, wiek odpowiadający stopniowi zużycia budynku w tym dniu.

§ 5. 1. W dniu ustalenia stopnia zużycia budynku, który był przebudowany, zmodernizowany lub w którym dokonano kapitalnego remontu albo zmiany pokrycia, stopień ten, wynikający z § 3 ust. 1 i 2, zmniejsza się w takim stosunku, w jakim pozostaje wartość materiałów użytych do przebudowy, modernizacji, kapitalnego remontu lub zmiany pokrycia do 1/2 wartości budynku.

2. Przy ustalaniu stopnia zużycia budynku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się aktualną na dzień ustalania stopnia zużycia wartość materiałów użytych do przebudowy, modernizacji, kapitalnego remontu lub zmiany pokrycia oraz aktualną wartość budynku.

3. Warunkiem zmniejszenia stopnia zużycia budynku jest zgłoszenie faktu przebudowy, modernizacji, kapitalnego remontu lub zmiany pokrycia Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń.

§ 6. Stopień zużycia budynku, którego przeznaczenie uległo zmianie, określa się w sposób następujący:

- 1) na podstawie § 2 ust. 1 ustala się trwałość budynku przed dokonaniem zmiany przeznaczenia i po zmianie przeznaczenia,
- 2) na podstawie trwałości budynku przed dokonaniem zmiany przeznaczenia i ustalonego na dzień zmiany przeznaczenia wieku budynku określa się, zgodnie z § 3, stopień zużycia budynku na ten dzień,
- 3) na podstawie stopnia zużycia, o którym mowa w pkt 2, i trwałości budynku po zmianie przeznaczenia ustala się, zgodnie z § 3, wiek budynku odpowiadający temu stopniowi zużycia i tej trwałości,
- 4) wiek ustalony zgodnie z pkt 3 zwiększa się o liczbę lat, jakie upłynęły od daty zmiany przeznaczenia do dnia ustalania aktualnego stopnia zużycia,
- 5) na podstawie wieku budynku ustalonego zgodnie z pkt 4 i trwałości budynku po zmianie przeznaczenia (pkt 1) z tabeli zawartej w § 3 odczytuje się aktualny stopień zużycia.

§ 7. Maksymalny stopień zużycia budynku użytkowanego zgodnie z przeznaczeniem ustala się w wysokości 95%.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie norm amortyzacji budynków (Monitor Polski Nr 33, poz. 296).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień